

פרשת שמות

מה התכנית?

לש הדילב הנש מישולשו האמ תב התייה דבכויש :ארמגה תרפסמ "יול תב תא חקיו יול תיבמ שיא קליו" משה רבינו. בת מאה שלושים שנה והכתוב קורא לה 'בת'. התורה בחרה במילה 'בת' לא סתם, מסבירה הגמרא: שנולדו בה סימני נערות - הבשר שלה נהיה עדין, כבר לא היו לה קמטים. אישה בת מאה ושלושים שנה זה דבר מעניין, זאת אישה מאוד מבוגרת. התנא אומר - 'בן מאה כאלו מת ועבר ובטל מן העולם'. אפילו אם הוא ישאר חי אחרי גיל מאה, הוא כבר סתם סובל, מסכן. יש אנשים זקנים שמתפללים לה' יתברך כל בוקר שייקח אותם, אם אדם כבר מרגיש משעמם זה לא סימן טוב. שלא נחשוב שמדובר רק בזקנים, יש גם צעירים שחיים כמו זקנים. אם אדם לא יודע למה הוא קם בבוקר זאת בעיה! צריך שתהיה תוכנית יומית - לאן הולכים ומה עושים במשך היום. אסור לבזבז סתם את הזמן, צריך תוכנית מסודרת. אסור לאדם לחיות בלי תוכנית - פשוט אסור! אנשים שהם מבזבזים את הזמן, סופם להצטער על כך. אדם לפעמים מתחרט על ימי הצעירות שלו, שעברו עליו ככה סתם בלי ניצול. לפעמים אדם אומר לחבר שלו - כך לכ יתישע ירעצל. השוע ינא המ יתעדי אל, מירשע וא הרשע הנומש, הרשע שש ליגב, ריעצ יתייהשכ' הרבה דברים לא טובים, שיכול להיות שבגללם אני עד היום סובל'. יש הרבה קלקולים חס וחלילה שלא צריכים להיות. לא טוב שהזמן מתבזבז, יש אנשים שבמשך שנים למדו את התלמוד, את ההלכות והגיעו להרבה הישגים, בגלל שאצלם הזמן היה מנוצל.

